Ч. 253. Субота 25 (12) падолиста 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Парляментарні справи. — Італіяньско-турецка війна.

Вчерашне засїдане, на котрого дневнім порядку стояло перше читане предложеня о суспільнім обезпеченю, розпочав промовою п. Мінїстер справ внутрішних бар. Гайнольд, просячи палату, аби не гайнувала часу на перше читане проекту, яке вже полагодила комисия попередної сесиї. До того бажаня мінїстра палата прихилила ся. По коротких промовах кількох послів закрито дискусию і вибрано ґенеральних бесїдників. Як ґенеральний бесїдник против проекту виступав польский посол людовий др. Бялий. Він в імени галицких селян заявив ся против проекту, бо галицкий селянин не мав би з того закона ніякого пожитку. Галицкі селяни, котрі суть в великій нужді, не будуть в силі видержати нових тягарів, особливо властителї господарств пониже пятьох морґів, котрі творять в Галичинї більше як дві третини всїх господарств. Дохід тих селян виносить 150 до 300 корон річно. Остаточно в Галичинї буде ще більше екзекуций як є тепер. Є то чистий сьміх, коли робить ся селянина насамперед жебраком, аби відтак по 65 році житя дати єму милостиню. З обезпеченя від недуги галицкі селяни не будуть мати пожитку, бо з причини великого віддаленя від осїдку лїкаря каси хорих не будуть могли уживати помочи лїкаря. Також рента на случай неспосібности до працї не становить користи для галицкого селянина, бо має она бути плачена лише за нещастні случаї в промислових підприємствах. Селянин має лише право до ренти на старість, а та рента дуже мала. Отже цїлий закон для галицкого хлопа не оплатить ся. Крім того закон потягне за собою знов побільшене числа урядників податкових і судових, отже приріст бюрократизму.

По тій промові відослано проект закона до комисиї суспільного обезпеченя.

Відтак перейшла палата до проекту закона в справі занятя женщин і дїтий в гірництві. По короткій дискусиї предложене то відослано також до комисиї.

По відповідях пп. мінїстрів на ряд інтерпеляций засїдане закрито. Слїдуюче вї второк о год. 11 перед полуднем. На дневнім порядку як перша точка нарад справоздане реґуляміновоі комисиї.

„Corr. Herzog“ доносить, що урядничі предложеня будуть внесені мабуть на першім засїданю парляменту в найблизшім тижни та будуть обнимати ряд постанов про службову прагматику. Постанови в справі авансу і в справі вчисльованя лїт служби до пенсиї будуть остаточно зредаґовані на мінїстерскій конференциї. Часовий аванс влучить ся до прагматики. Поборювані урядниками §§ 31 і 32 в справі коаліциї злагіднено. Всї партиї обіцяли урядничим депутациям переперти справу ще перед Різдвом.

Комітет установлений державною радою зелїзничою для нарад над реформою зелїзничої управи, приняв на основі звіту субкомітету отсї внесеня: пос. др. Ст. Смаль-Стоцкого в справі утвореня зелїзничої дирекциї в Чернівцях, проф. Рошковского, щоби до евентуальної дирекциї в Чернівцях не придїлювано лїній галицких та щоби помножити скількість галицких дирекций зелїзничих.

На послїднім засїданю німецкого національного Союза побільшено число членів управи на 11 так, що місце в управі одержали також аґрарії. Рівночасно міскі посли зорґанїзували ся в окрему ґрупу, щоб успішнїйше поборювати напір аґрарних послів.

Субкомітет дорожняної комисиї для справи мешкальної приняв на основі реферату посла Ґроса проект закона, яким збільшено фонд мешкальної опіки на 2 міліони на рік 1911/12 та признаює ся 2 міліони на короткотермінові позички для мешкальних товариств.

Турецка печать займає ся безперервно можливостию акциї італїяньскої фльоти на Еґейскім мори. Дневник „Tanin“ довідує ся, немов би з міродатного жерела, що італїяньска фльота наміряє поки що занятий один з ту-

---

28)

Крізь стіну.

(З французского — Кл. Моффета).

(Дальше).

Второк, 14-го липня! Велике француске сьвято! Цїлий Париж на улици, музика, машируючі вояки, вдоволені лиця! І від вчасного рана їдуть зелїзничі поїзди, омнїбуси, фіакри, самоїзди, одним словом всї комунікацийні средства порушають ся і збиті масі в напрямі бульоньского ліска, де президент републики в присутности міліона своїх співгорожан є присутний при войсковій нарадї. Кокеніль вибрав найбільше оживлену часть столиці на свої сходини з Тінїолем.

Около десятої години рано батько Тінїоль висїв в Отейль з поїзду разом зі зміненим до непізнаня Цезаром. Бідний пес! Єго велике, блискуче, темно-біле волосе було коротенько обстрижене і видавало ся майже, немов би звіря чуло ся засоромлене, бо ішло тихо за Тінїолем, підобравши хвіст під себе. Той зайшов до одної недалекої винарні і попросив знакомого господаря, аби заопікував ся псом, доки він не верне і не відбере єго.

Слїдуючу годину провів Тінїоль на тім, що їздив окружною зелїзницею між Отейль і ріжними стациями там і назад, аби пересьвідчити ся, чи єго хто не слїдить. На стациї Авеню Анрі Мартен перейшов на другу сторону шляху і всїв до поїзду, що саме від'їздив назад на Марсове поле. То само зробили два инші подорожні, якийсь молодий чоловік і може пятьдесятьлїтний мужчина з сивою розпатланою бородою. Молодця не побачив більше, але коли вийшов з ваґона на Марсовім поли, вийшов за ним і той бородатий мужчина та пійшов за ним слїдом через міст до другого шляху, де оба всїли знов до поїзду, відходячого до Отейль.

То було підозріне і тому Тінїоль поїхав звідтам ще раз на стацию Авеню Анрі Мартен. Коли там висїв, побачив, що той бородатий мужчина знов за ним їде. Не було сумніву, що єго слїдили.

Тепер заждав, аж тамтой всїв і вийшов до того самого передїлу. Вертаючи знов до Отейль, вирвав з свого нотесу картку паперу і написав ті слова:

„Пересилаю то письмо Цезаром, бо мене слїдять. Учепив ся мене якийсь старший чоловік, обідранець, з розпатланою сивою бородою і без вусів. Що хвилї прижмурює одно око і викривляє губи, при чім показує обридливі жовті зуби. Я хотів би дістати один такий зуб на показ“.

— Справдї хотїлиб мати? — спитав нараз той чоловік.

Тінїоль видивив ся на него наляканий.

— Даруйте, але я умію читати й здалека.

— О!

— Отже ви хотїли би мати мій зуб?

— Прошу, не трудїть ся! — відповів Тінїоль глумливо.

— Прошу дуже, для мене нема тут ніякої трудности, противно! — сказав незнакомий, вхопив великим і вказуючим пальцем за один з жовтих зубів, сїпнув і подаючи Тінїолеви зуб з поганим усьміхом, сказав:

— Прошу!

Вїздили саме на дворець в Отейль, коли то стало ся.

— Нехай мене Бог скарає! — скрикнув Тінїоль.

— Чи моє перебране справдї таке удатне, що мене не пізнаєте? — спитав тамтой зовсїм зміненим голосом.

Батько Тінїоль подав ся назад.

— Non de Dieu! Пан Кокеніль — скрикнув зачудований.

* * *

— То зроблене з кавчуку — засьміяв ся Кокеніль і насуває ся єго на власні зуби. Бачите? — Він знов насунув на зуб жовту покриву.

— Неймовірне! — воркнув Тінїоль. — Навіть тепер ледве вас пізнаю.

— То я підійду різьбаря?

— Різьбаря? Ви вашу власну матір в той спосіб одурилиб. При тім прийшло менї на гадку — він встав, бо поїзд задержав ся.

рецких островів Еґейского моря, щоби в сей спосіб осягнути підставу операций против Смирни та Солуня, а також підставу бльокади Дарданелів.

З хвилею, як вістка про те дістала ся до кабінетів великих держав, зачали они з Портою переговори, яких вислідом був натиск, зроблений державами на Італію, щоби она покинула плян морскої акциї против згаданих турецких портів. Італія мусїла дїйстно зречи ся сеї акциї і обмежити ся до евентуального занятя острова. Однак „Tanin" надїє ся, що Італїянцї не займуть також і острова, бо се було би безцїльне.

Римскі дневники доносять, що небаром западе порішене, чи акция італїяньскої фльоти має зачатись, чи нї. На всякий случай акция ся буде обмежена до конечних зусиль, що мають на цїли приневолити Порту до заключення мира.

„Köln. Ztg." дізнає ся з Константинополя, що італїяньске правительство урядово повідомило Росию, що має намір зачати бльокаду на Еґейскім мори. Ходить тут імовірно о бльокаду Дарданелів. Турецке правительство приготовляє ся до оборони Дарданелів.

Новинки.

Львів, 24 падолиста 1911.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував прокуратора державного дра Альойзия Зуммера Брассона в Новім Санчи першим прокуратором державним тамже.

— **В Виниках** коло Львова уряджує Читальня „Просьвіти" в недїлю дня 26 с. м. торжественний обхід памяти сотих роковин уродин Маркіяна Шашкевича з такою програмою: 1) В церкві — о годинї 10 перед полуднем: Заупокійна Служба Божа. Панахида. Відслонене і посьвячене пропамятної таблицї. Проповідь. 2) Похід учасників обходу з церкви улицями Шевченка і Шашкевича до Читальнї „Просьвіти". 3) В Читальни „Просьвіти": а) Сьвяточна промова, виголосить Вп. посол др. Л. Цегельский, б) Кантата — дра С. Людкевича, викона мішаний хор Читальнї „Просьвіти", в) Національний гимн, хор. 4) В домі нїмецкої Каси (на кольонії) о годинї 7½ вечером: Вистава драматичних картин зі співами в супроводі музики в 5 діях Марка Кропивницкого „Невольник", що відограють члени драматичного кружка Читальнї „Просьвіти". До численної участи в повисшім урочистім обходї запрошує ся Читальнї „Просьвіти" і взагалї всї українскі товариства та Вп. Земляків.

— **В Калуши** відбудуть ся дня 3 грудня с. р. з полудня загальні збори філії „Руского Тов. Педагогічного". Усїх Вп. Членів місцевих і замісцевих просить ся о численну участь в сих зборах.

— **З нагоди посьвяченя нового будинку** ц. к. ґімназиї ім. Франц Йосифа в Тернополи зложили на руки Дирекциї руской ґімназиї підприємцї будови Вп. Кендзерский і Улям 200 (двіста корон) для бідних учеників тої ґімназиї, а віцемаршалок повітової ради Вп. Ст. Ґльоґер на ту саму цїль 10 (десять) К. За ті щедрі дари складає дирекция ц. к. ґімназиї ім. Франц Йосифа І. в Тернополи Вп. Добродіям в імени обдарованої молодїжи подяку.

— **Розумне розпорядженє.** Директор познаньскої полїциї Кнезебек видав розпорядженє, щоби зі згляду на то, що робітники одержавши в суботу вечером гроші у варстатах і фабриках пропивають сейчас значу їх часть в шинках, всї тї шинки в суботу, почавши від 5 год. по полудни були замкнені. Шинкарі з причини того розпорядженя наробили богато крику.

— **Труп женщини без голови.** В громад. Мочарах, ліского повіта знайдено сими днями в рові прикрите галузем тїло якоїсь женщини убране в сорочку, спідницю і лїтну блюзку але без голови. Переведені доходженя викрили, що тою женщиною була служниця у якогось Дувида Лїпцера в Мочар. Позаяк при слїдстві виказали ся деякі познаки, що то Лїпцер еї убив, то его арештовано і відставлено до слїдчої вязницї суду окружного в Сяноцї.

— **Дрібні вісти.** Дня 15. листопада перенесено бюра Дирекциї скарбового округа і ц. к. окружного суду в скарбових справах у Львові з площі Цлової ч. 1 на II. і III. поверх винаймленого дому при ул. Підвале ч. 3. — В Дрогобичи постановлено будувати новий дворець зелїзничий. Пляни будови вже затверджені. — Міністерство торговлї призволило на будову лінії телефонічної Чортків-Станиславів. Будова цїлої східно-галицкої сїти розпічне ся з весною 1912 р. — В середу в полудне було у Львові 17 степенїв тепла а в Закопанім в Татрах в західній Галичинї падав в суботу і в недїлю вечером сніг. — Суд присяжних в Станиславові засудив селянина Михайла Лесюка з Яини на кару смерти за убите своєї жінки Марусї. — З Буковини виїхало дня 19 с. м. через Відень 500 рільних робітників до Арґентини. — З Кошиць доносять, що в Татрах з угорскої сторони паде сніг від трох днів і місцями лежить вже на 30 цм. грубою верствою. — Суд в Фльоренциї видав вирок, котрим розвів звістного музика Тозеллї з дотеперішною его женою, давнїйше саскою королевою а їх сина признав родинї Тозеллього.

— **Конкурс на стипендиї „Просьвіти".** Головний вдїл Товариства „Просьвіта" у Львові оголошує отсим конкурс на слїдуючі стипендийні запомоги на рік 1912:

1) На 1 одноразову запомогу з фонду стипендийного ім. **Тараса Шевченка** в квоті 300 К. О сю запомогу можуть старати ся передовсїм убогі талановиті лїтерати і артисти українсько-руской народности, як також убога талановита молодїж українсько-руской народности, що по укінченю висших шкіл віддає ся специяльним студиям науковим.

2) на 1 постійну запомогу з фонду стипендийного ім. **о. Івана Залуцкого** в квоті 340 кор., призначену для українскo-руских студентів унїверситету, виділу правничого, медичного і фільософічного або студента фармакольоґії. Першеньство мають уроджені кандидати в повітї теребовельскім, по них уроджені в повітї підгаєцкім і в селї Свидова, чортківского повіту. Наколиб не було петентів з повисше згаданих місцевостий, будуть надані дві одноразові запомоги студентам унїверситету, що походять з инших місцевостий Галичини. — Надїлений запомогою обовязаний зложити ревер, що державу запомогу зверне фондови, коли дійде до становища.

3) на 1 одноразову запомогу з фонду стипендийного ім. **Теодора Качали** в квоті 240 К призначену для сина селянина господаря українскoї руской народности, ученика середних шкіл з цензурами в сьвідоцтві переважно відзначаючими, або студента унїверситету з дуже добрими кольоквіями. Петенти походячі з Ферлїєва (пов. Рогатин), Кабаровець (пов. Золочів) і Медиві (пов. Збараж), при рівних нотах в сьвідоцтві мають першеньство.

— Ага, оповіджте менї о моїй матери — сказав Кокеніль живо. — Здорова? Не журіть ся? Ви полагодили всї мої порученя? Маєте для мене лист від неї?

Тініоль ус міхнув ся.

— То люблячий син! Але з тими зубами ви не сподобались би тій панї. Ходіть, розповім вам по дорозї.

— Кудиж підемо? — спитав аґент.

— На улицю Ля Фонтена, аби відобрати пса.

— Нї, так не хотів би я показати ся Цзареви. Маю комнату при улици Пуссен; там скоро переберу ся.

— Як хочете — відповів Тініоль і почав зараз оповідати про матір Кокеніля. Приносив самі добрі вісти і довгий лист повний любови і добрих рад.

— Нї, яка то добра женщина! — сказав до себе Кокеніль, а ніжність, з якою вимовив ті слова, стояла в дивній суперечности до его препоганого вигляду.

— Приведіть пса, а я тимчасом переберу ся. Можете заждати на мене тут на улици — сказав до Тініоля і увійшов в двері каменицї.

За якої пів години вийшов знов. Сим разом вже без очиць і в зношенім одїню, в якім вийшов був перед кількома днями з готелю des Etrangers.

— Та дївчина, що продає сьвічки, мусить дуже любити того пса — замітив батько Тініоль коли пан і пес сердечно витали ся. — Не хотїла его в ніякий спосіб пустити і з плачем говорила, що ему зовсїм певно приключить ся якесь нещастє. А вам маю передати, що она має вам щось дуже важного сказати і мусить з вами конечно поговорити.

Кокеніль задуманий обертав свій перстень, відтак заложив его на четвертий палець правої руки.

— Дивна дївчина — відозвав ся. — Коли боїть ся, то мусить бути до того причина, бо она знає більше як другі. Тініоль, було би дуже добре, колиб ви зараз пійшли до Нотрдам і уважали там на неї, доки я не прийду. Очивидно зовсїм незамітно. Але ви певно хотїли би перше довідати ся, що я зробив в тих кількох днях. Признайтесь лиш, ви майже умираєте з цїкавости.

— О, зовсїм нї — відповів старий обидженим тоном. — Коли волите то задержати для себе — —

— Но, но, не гнївайте ся. Розповім вам всьо що важнїйше по дорозї до Пассі. Там можете собі взяти фіякра.

Они увійшли тимчасом до парку і Кокеніль з розкошию споглядав на сьвіжу мураву і хороші дерева, між тим як батько Тініоль з вдоволенем затирав руки і нетерпеливо дожидав оповіданя аґента.

— Отже з тих пятьох днів провів я два в Парижи, а три в Брюксели — розпочав Кокеніль по хвили.

— Ага, то задля того різьбаря?

— Так, але він сам виїхав був і хоч як я старав ся, то однако не міг нїчого більше вивідати ся, як лиш то, що він справді здасть ся бути різьбарем, що затрудняє в своїй робітни ще двох людий, обох великих хороших хлопів з вдоволеними червоними лицями. Я замешкав у тої самої вдовицї, де Ґренер мешкав і харчує ся і по довгих розмовах з нею всїв я лиш провірити, що она дуже добре знає про Алїсию. Що були би ви на моїм місци зробили, батьку Тініоль?

— О, я був би порядно закляв і вернув до Парижа.

— І я мало що не зробив так само — засьміяв ся Кокеніль. — Але я не міг позбути ся чувства, що тут криє ся ще якась тайна. Хоч всї мої найсовістнїйші розсліди здавали дуже ясно та доказували, та однако я в глубині душі все ще не вірив, аби той Ґренер був звичайним різьбарем. Тініоль, я все говорив, але по тій найновійшій научці пересьвідчений я більше як коли небудь о тім, що головна річ для аґента, то его тонке причутє!

— Отже ви все таки щось викрили? — спитав старий дуже розцїкавлений.

— Слухайте дальше! Отже по двох днях спакував я мої річи і ждав в сальонї на вдовицю, щоби їй заплатити мій рахунок, коли нараз впала менї в очи фотоґрафія. То була фотоґрафія Алїсиї в віцї може дванацятьох лїт разом з тою вдовицею. Она увійшла майже в тій самій хвили і розповіла менї, що фотоґрафія походить з перед пяти лїт, коли Алїсия мала переселити ся до Парижа, вскорі по смерти еї матери. Я полагодив свою справу з вдовицею і коли відтак лишив ся сам, взяв ще раз фотоґрафію в руки. То була знаменита фотоґрафія і то як вдовицї так і Алїсиї, але менї впало в очи, що не було на нїй назвища фотоґрафа. Придивившись їй ще раз крізь побільшаюче скло, рішив ся я просто всунути еї до кишенї вийшов з дому, аби вєсти до фіякра, що вже на мене ждав.

(Дальше буде).

4) на 1 постійну запомогу з фонду стипендийного ім. **Евзевія Грушкевича** в квоті 200 кор. О сю стипендию мають право старати ся в першій лінії мужескі потомки імени Грушкевича, котрі викажуть ся, що суть потомками бл. п. о. Віктора Грушкевича, помершого в Колодрубах 1877 р., а відтак потомки бл. п. о. Сильвестра Грушкевича, помершого в Мокрянах 1880 року, бл. п. о. Киприяна Грушкевича, помершого в Дахнові 1852 року, бл. п. о. Самійла Грушкевича, помершого в Клїцку 1876 року і професора ґімназияльного Теофіля Грушкевича.

5) на 10 одноразових запомог з фонду стипендийного імени о. **Станислава Новосада** по 240 кор., призначених для учеників шкіл середних, українсько-руской народности.

6) на 10 одноразових запомог з фонду стипендийного імени о. **Станислава Новосада** по 240 кор., призначених для учениць шкіл середних українсько-руской народности. (При запомогах під 5) і 6) мають церshеньство сироти по укр.руских сьвященниках).

7) на 1 постійну запомогу з фонду стипендийного ім. **Франца Фронца** в квоті 180 К, призначену для учеників укр.-руской народности низшої ґімназиї в Перемишли аж до укінченя з виключенем синів сьвящеників і дяків (після виразно зазначеної волї фундатора).

8) на 1 одноразову запомогу з фонду стипендийного ім. **Михайла Спожарского** в квоті 180 К, призначену для убогих учеників українсько-руской народности низших кляс ґімназияльних, синів українсько-руских сьвящеників з Галичини і Буковини.

9) на 1 одноразову запомогу з фонду стипендийного ім. **Ольги з Гузарів Левицкої** в квоті 24 К, для ученика VII. або VIII. кляси українсько-руской ґімназиї, що а) є бідним сиротою, б) відбував доси науку безперервно тілько в одній з українсько-руских ґімназий в Галичині, в) з українсько-руской мови має поступ дуже добрий, та віддаєть ся науці сеї мови з замилуванем (що має посьвідчити дотичний учитель).

Поданя о наданє повисших стипендийних запомог, заосмотрені в метрику хрещеня, сьвідоцтво убожества і сьвідецтво шкільне з послідного півроку, належить вносити через дирекцию заведеня до Головного Виділу Товариства „Просьвіта" у Львові (Ринок ч. 10) найдальше до 31. грудня 1911.

— **Страшна катастрофа на зелїзници.** Із Сомір в департаменті Мен е Льоар у Франциї доносять: Вчера рано о 7 год. стала ся на зелїзници коло стациї Монтгрей-Беллей страшна катастрофа. З причини повени вода підмулила міст на ріці Туе. В хвили, коли поїзд повен подорожних в'їхав на него, міст завалив ся. Подорожні ратували ся в той спосіб, що ловили ся дерев і палїв вистаючих з води. Ратунок був неможливий, бо вода вже перед тим всї лодки і судна забрала. Після дотеперішних вістий о катастрофі погибло 30 людий. Доси видобуто 10 трупів. Дві льокомотиви, 3 вози особові і 3 товарові впало до ріки. Десять осіб виратувало ся на дах одного з ваґонів.

— **Знов „славний" доктор.** Читачі наші пригадують собі ще того доктора, про котрого ми писали, що він зайшов до якогось пацієнта при ул. Бляхарскій, казав єму розібрати ся до нага і станути лицем до вікна а відтак вкрав єму значнійшу суму і втік. Може знов той сам „славний" доктор втяв оногди ось таку штуку: З провінциї приїхали якісь дві женщини жидівки, щоби на тутешній клїніцї порадити ся дра Глюзіньского в якійсь грудній недузї. Коло шпиталю причепив ся до них порядно одягнений панок і порадив їм піти до „славного" доктора і навіть обіцяв ся їх завести до него. Женщини згодили ся на то, сїли на трамвай і поїхали аж до Ринку. Звідси завів їх в якусь вузку уличку до того доктора. Доктор оглянувши їх, записав їм рецепти і порадив піти до шпиталю, де їх тепер приймуть. За пораду казав собі славний доктор заплатити по 20 кор. Їх провідник тимчасом щез. Коли женщини прийшли відтак до шпиталю і показали рецепту з підписом лїкаря, довідали ся, що такого лїкаря нема і они стали ся жертвою якихсь мантіїв. Характеристичне було то, що рецепта була написана зі знанем медецини. Очевидно писав єї якийсь чоловік, що знав ся на медецині.

— **В Добрянах коло Городка** ягайл. з нагоди Шашкевичівского ювилею в день 6-го падолиста с. р. для ушанованя памяти пробудителя австрийскої України за стараньем завідателя о. Пант. Шпильки, постановили громадяни завести сталу збірку поміж собою на фонд „Рідної Школи". При читальни „Просьвіти" заложили відділ з виділом з трох осіб для збираня сталих тиждневих сотиків і принагідних більших чи менших збірок. У той відділ вписало ся вже до 50 і вписуєсь з кождим днем більше осіб, котрі вже два рази від заложеня зложили свої 2-сотикові датки, а при тім збирають по селї і принагідні датки і ось так приабирали в протягу двох тиждней ладний гріш: на поминках у Ст. Матюка в Путятичах 2·64 К, з парастасу за о. Марк. Шашкевича 6 К, недільні складки сотикові 2·81 К, складки одноразові при вступі в тов. 1·36 К, Ст. Онисько за вирученє в читаню в читальни 1 К, на весілю у Петра Криси 4·21 К, на гостині по службі Божій у Ант. Лакомского 4·16 К, разом 22·18 корон. Се протягом двох тиждней. Нехай би тілько що місяця прийшло 15 кор., то повинноб бути річно 180 корон Коли наші громади подбали би і кожда узбирала лиш 100 К, тоді не 6, а 60 приватних ґімназий ми утрималиб.

Телеґраме.

Відень 24 падолиста. На нинїшнім засїданю комісиї буджетової промавляв пос. о. Шілїнґер (ческ. кат. народ.), а відтак пос. д'Ельверт (нїм. поступ.) жалував ся на занедбанє монархії. Буджет, мимо противностий національних повинен трактувати ся не зі становища політичного, але господарского. Бесїдник поборював жаданє Чехів, щоби на чолї монархії станув намістник ческої нлродности.

Сераєво 24 падолиста. Від 3 год. рано місто Висока стоїть в огни. Згоріло звиш 300 домів. Із Сераєва вислано сторожу пожарну і войско.

Токіо 24 падолиста. Бувший міністер справ заграничних ґр. Комура помер.

Сомір (Saumur) 24 падолиста. Воякам інжинериї удало ся виратувати тих подорожних, що підчас катастрофи скрили ся на дах одного ваґона.

Пекін 24 падолиста. (Райтер). Межи войсками стоячими напроти себе коло Нанкіну не прийшло ще до стички. Войско цїсарске уступило ся знов за мури міста. Близь Ганкав войско цїсарске побило повстанців. В неділю батериї цїсарскі острілювали лодь торпедову повстанців і ушкодили єї. Лодь втекла.

Теґеран 24 падолиста. (Райтер). Правительство дало вже відповідь Росиї. Жаданя в справі посілости Шка ес Селтанех сповнено. Правительственe войско побідило коло Шайрут.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·45, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·20**, 3·05*) 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 18/5 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова;

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·22**, 5·50, 7·30, **9**, 10·15, **1·30**, **2**, 5·43, 7·15†) **8·25**, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: **12·05**, 5·45†), 8·05, 10·25*), **2·05**, 5·5?, **6·26**, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§), 11·09.
§) Від 18/5 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найкориснїйшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числа льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ

ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити

(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї схову до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.